

[Finansministeren.]

ringere kvalitet, end den plejer at være. Det gælder også, når det ærede medlem taler om alle de anvisninger på indtægtsmuligheder, som han hævder at have givet os. Jeg ved godt, at det ærede medlem har talt om en enkelt ting i den retning, men helt bortset fra, at der nok ved en saglig gennemgang af forslagene ville falde en hel del ting fra som sagligt uigennemtænkte og uanvendelige, og rent bortset fra, om vi ville basere vor politik på et sådant samarbejde med det ærede medlem eller ikke, så ved det ærede medlem selv, at det ikke ville være tilstrækkeligt. Det ærede medlem kan jo ikke komme og give os de stemmer, der er tilstrækkelige til et flertal, og vidste det ærede medlem det ikke før, fik han det klart at vide af det ærede medlem hr. Westerby for et øjeblik siden. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen må ikke tro, at han kan stå her og fremstille tingene på den måde — jeg ved godt, med hvilken hensigt det sker — at bare regeringen ville acceptere det ærede medlems tankegang, så var sagen i orden, og så kunne forslagene gennemføres. Det ærede medlem ved meget vel, at sådan er forholdet ikke, og det vil jeg da gerne have slået fast ved denne lejlighed, for at det ærede medlem ikke skal få held til at få alt for mange til at tro på det, som det ærede medlem tydeligt nok var ude på at få folk til at tro.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale såvel de stillede ændringsforslag som lovforslagene til fortsat velvillig behandling.

Aksel Larsen: Jeg vil til den højtærede finansministers sidste bemærkning om, at jeg ikke kan give regeringen de stemmer, der er tilstrækkelige til et flertal, sige, at det er et spørgsmål, om det ville hjælpe noget, om jeg kunne det. Statsministeren har jo endnu ikke tilbagekaldt sine talløse udtalelser om, at ligegyldigt hvordan det går, og ligegyldigt om hans parti og mit parti har nok så mange gange flertal i folketinget, så vil han under ingen omstændigheder bruge vore stemmer. Men finansministerens bemærkning var jo fremsat i anledning af, at jeg har gjort opmærksom på, at der fra vort partis side er fremkommet en række forslag om, hvorledes staten kunne forøge sine indtægter, og

hvorledes man også på den måde kunne hjælpe på den økonomiske situation. Mine bemærkninger herom fremkom, fordi socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Egon Jensen, i Aktuelt havde skrevet en artikel om, at inde i folketinget havde vi jo ikke fået nogen ideer med hensyn til, hvor vi kunne få indtægter fra. Så måtte jeg gøre opmærksom på, at vort parti i alt fald var kommet med en del ideer. Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Egon Jensen ikke har bemærket det.

Forudsætningen for, at sådanne ideer kan omsættes i handling, er selvfølgelig, at der bliver skabt et folketingsflertal for dem, og jeg erkender, at det er en absolut væsentlig hindring, at socialdemokraterne ikke under nogen omstændigheder vil gå ind på vore forslag, i hvert fald ikke på visse af dem. Når de ikke vil det, er chancen for et flertal naturligvis ikke til stede, men så er det da ikke først og fremmest vor skyld.

Ellers har jeg ikke meget at sige til den højtærede finansminister. Han erklærede sig enig med det ærede medlem hr. Westerby, og så er det bedre at komme med et par bemærkninger til regeringens reserveordfører. Jeg takker for den udmærkede nationaløkonomiske belæring; den var af en art, så jeg tror, ikke et øje var tørt her i salen, i hvert fald ikke hos dem, der hørte efter. Jeg takker for belæringen om, at vi må have et stabilt prisniveau, før vi kan sætte ind over for obligationskurserne. Så bliver der aldrig sat ind over for obligationskurserne — ikke med den udvikling, vi er inde i nu, hvor vi har det modsatte af et stabilt prisniveau og der ikke er ringeste udsigt til et stabilt prisniveau. Det er udmærket at sige, at det må vi have først, men så længe det ærede medlem følger en regering, der medvirker til det modsatte af et stabilt prisniveau, hjælper det jo ikke stort. Jeg skal ikke gå i detaljer, hvad det ærede medlems tale angår, men han belærte mig om, at præmieobligationer betyder forbrugsbegrænsning, for dem køber folk for penge, de ellers ville have købt vaskemaskiner, cigaretter eller hvad ved jeg for. Det må jo være meningen. Jeg har den modsatte opfattelse. Præmieobligationerne bliver købt af folk for de penge, de har tilovers og ikke ville have brugt